

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 70/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. marca 2003 predbežne prerokoval sťažnosť E. H., bytom G., namietajúcu porušenie základných práv a slobôd zaručených čl. 2 ods. 2 , čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava, sp. zn. 200-113-4002/2000-1 z 19. apríla 2000, Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava, sp. zn. 433-1474-6020/2000 zo 14. augusta 2000, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 S 287/00-13 z 12. marca 2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. februára 2003 doručená sťažnosť E. H., bytom G. (ďalej len „sťažovateľka“), namietajúca porušenie jej základných práv a slobôd zaručených čl. 2 ods. 2 , čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava, sp. zn.

200-113-4002/2000-1 z 19. apríla 2000, Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava, sp. zn. 433-1474-6020/2000 zo 14. augusta 2000, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 S 287/00-13 z 12. marca 2002.

Sťažovateľka uviedla, že Sociálna poisťovňa, pobočka Rožňava, vydala 19. apríla 2000 rozhodnutie sp. zn. 200-113-4002/2000-1, ktorým rozhodla, že sťažovateľka od 3. septembra 1996 nie je zúčastnená na nemocenskom poistení. Tomuto rozhodnutiu vytyka viaceré pochybenia, a to v postupe správneho orgánu, ktorý je upravený zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Proti tomuto rozhodnutiu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom nadriadený orgán - Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, rozhodol 14. augusta 2000, keď vydal rozhodnutie sp. zn. 433-1474-6020/2000, ktorým potvrdil pôvodné rozhodnutie.

Krajský súd rozsudkom sp. zn. 3 S 287/00 z 12. marca 2002 rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava, sp. zn. 433-1474-6020/2000 potvrdil. Sťažovateľka prevzala rozhodnutie 22. mája 2002.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľky.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Sťažovateľka namieta porušenie základných práv a slobôd rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, ako aj krajského súdu.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Týmto dňom bol u sťažovateľky 22. máj 2002, keď prevzala rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 3 S 287/00 z 12. marca 2002.

V tejto veci nie je rozhodujúce, že sa sťažovateľka uchádzala aj o použitie mimoriadnych prostriedkov prokurátorom, pretože tieto nie je sťažovateľka oprávnená použiť podľa osobitného predpisu. Ich použitie je v úplnej rozhodovacej právomoci generálneho prokurátora Slovenskej republiky a nie je možné ich zahrnúť pod opravné prostriedky uvedené v ustanovení § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd už vo veci sp. zn. I. ÚS 7/00 zaujal stanovisko, že ak platná právna úprava neposkytuje oprávnenie podať podnet na podanie sťažnosti pre porušenie

zákona (absencia právneho nároku na podanie sťažnosti), nemožno sa úspešne domáhať na ústavnom súde jeho ústavnej ochrany.

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III.ÚS 62/02) uviedol, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd.

Zákonnú podmienku podania sťažnosti v lehote dvoch mesiacov nemožno odpustiť.

Táto lehota v čase, keď sa sťažovateľka domáhala ochrany svojich základných práv a slobôd, už uplynula, a preto jej sťažnosť ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde bez toho, aby sa zaoberal ďalšími nedostatkami náležitostí sťažnosti (právne zastúpenie).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2003